

РЕШЕНИЕ

№ 66

гр. Варна , 08.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ в закрито заседание на осми юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Ванухи Б. Аракелян
Членове: Анета Н. Братанова
Магдалена Кр. Недева

като разглежда докладваното от Ванухи Б. Аракелян Въззивно търговско дело № 20213001000372 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 25, ал. 4 от ЗТРРЮЛНЦ.

Подадена е жалба от Агенция по вписванията, чрез гл. експерт С.К., против решение № 111 от 05.05.2021 г., постановено по т. д. № 179/2021 г. по описа на Окръжен съд - Варна, с което е отменен отказ № 20210302182443/04.03.2021 г. на длъжностното лице по регистрация към Агенция по вписванията към Министерство на правосъдието на Република България, по заявление вх. № 20210302182443/02.03.2021 г., с който е отказано да се изпълни искане за вписване в Търговския регистър на промени в обстоятелствата подлежащи на вписване по смисъла на чл. 21 от Наредба № 1/14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър – намаляване на стойността на капитала на „Стил строй“ ООД.

Жалбоподателят излага доводи за неправилност и незаконосъобразност на решението. Твърди, че съдът неправилно е приел, че мотивите за отказа на длъжностното лице по регистрация, в едната си част се явяват неотнормирани към заявените с подаденото заявление обстоятелства, тъй като описаните цели от длъжностното лице по регистрация не фигурират в решението ОС на „Стил строй“ ООД. Счита, че пред длъжностното лице е представено решение от ОС на дружеството, в което не е фигурирала целта за намаляването на капитала. Намира, че по смисъла на чл. 149, ал. 2 от ТЗ, посочената цел на трансформирането на капитала с цел освобождаване на парични средства, от които дружеството няма необходимост, като след вписване на трансформацията и намаляването на капитала със същите ще

бъдат покрити евентуални загуби за минал период, не може да бъде прието за конкретна цел. От друга страна твърди, че посочването на цел на намаляване на капитала, като освободените средства бъдат изплатени на едноличния собственик на капитала противоречи на разпоредбата на чл. 133 от ТЗ. Намира за недопустимо изменение на дружествения договор, с което се заличава извършена непарична вноска. Излага доводи за липса на предвиден в закона способ за намаляване на капитала до размера на реално притежаваните активи поради отчуждаване на недвижимия имот, апортиран в капитала на дружеството. В подкрепа на горните твърдения цитира съдебна практика. Моли за отмяна на решението. Претендира заплащането на разноски.

В законоустановения срок е подаден писмен отговор от „Стил строй“ ООД, чрез адв. П.Г., в който се излагат доводи за неоснователността на жалбата. Твърди се, че във въззивната жалба се преповтаря вече изразеното пред първоинстанционния съд становище, по което същият е взел отношение. Намира за необичайна интерпретацията на израза „целта на намаляването е актуализиране на размера на капитала, съобразно стойността на реално притежаваните активи...”. Счита, че след като решението на ОС на дружеството е публикувано в Търговския регистър, контролът за съответствието му със законовите изисквания е осъществен към този момент и повторен такъв е недопустим. Моли за оставяне на жалбата без уважение. Претендира заплащането на разноски.

Настоящият съдебен състав, намира, че жалбата е подадена в преклузивния срок за обжалване, от легитимирана страна и против подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, съдът приема следното:

Заявление с вх. № 20210302182443/02.03.2021 г. по образец, съгласно приложение № А4 на Наредбата № 1 от 14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър, е подадено от адв. П.Г., който е редовно упълномощен да представлява „Стил строй“ ООД, пред Агенция по вписванията, Търговски регистър – гр. Варна.

Постановен е отказ 20210302182443/04.03.2021 г. по заявлението, тъй като длъжностното лице по регистрация е констатирало, че не се установява приложеното решение на Общо събрание да има съдържание, което да отговаря по външни белези на изискванията на закона, тъй като не се вижда целта за намаляване на капитала. В мотивите се сочи, че е заявена цел да се освободят парични средства, от които дружеството няма необходимост, като със средствата бъдат покрити евентуални загуби за минал период, както и да бъдат изплатени на едноличния собственик на капитала, което намира за противоречиво на чл. 133 от ТЗ. Длъжностното лице счита за

недопустимо и изменение на дружествения договор, с което се заличава извършена непарична вноска. Цитира се съдебна практика.

Считайки отказът за неправилен, незаконосъобразен и немотивиран, „Стил строй” ООД депозира жалба пред Варненския окръжен съд, като излага подробни доводи относно твърдяното. Моли за отмяна на същия.

Доколкото капиталът е сума от дяловете, намаляването му е свързано с намаляване на броя или величината на дяловете на съдружниците. Това може да се дължи на различни причини. Законодателят е уредил в чл. 149, ал. 3 от ТЗ три технически способа за намаляването му – намаляване на стойността на дела в капитала; връщане на дела от капитала на прекратилия участието си съдружник; освобождаване от задължение за внасяне на неизплатената част от дела от капитала. Изваждането на актив от дружественото имущество само по себе си не води до намаляване на капитала, а трябва да се приложи именно една от посочените от закона техники. В процесния спор, правилно дружеството „Стил строй” намалява стойността на дяловете си от 100 лв. за дял на 1 лв. за дял, като по този начин се придържа към изискванията на закона.

Фактическият състав на намаляването включва няколко елемента, а именно – приемане на решение от общото събрание на съдружниците, обявяване в търговския регистър съгласно чл. 150, ал. 1 от ТЗ, изтичане на срока по чл. 150, ал. 2 от ТЗ, представяне на декларация по чл. 151, ал. 2 от ТЗ и вписване в търговския регистър.

Видно от представените доказателства по делото, една част от мотивите на длъжностното лице по регистрация се явяват неотнормирани към заветите с подаденото заявление обстоятелства. Описаните в отказа цели за намаляване на капитала не фигурират в решението на дружеството. От друга страна не се касае за заличаване на непарична вноска, а за намаляване на капитала, което има за цел постигане на съответствие между номиналната стойност на капитала и реално притежаваното от дружеството имущество поради извършено разпореждане с апортиран недвижим имот.

Неправилно е установено от длъжностното лице по регистрация, че не са спазени изискванията на закона относно решението за намаляване на капитала. В представеното решение на общо събрание се съдържа начинът, по който ще се извърши намаляването, който е допустим и съответства на разпоредбата на чл. 149, ал. 3, т. 1 от ТЗ, а именно чрез намаляване на стойността на дела в капитала. Тази стойност е изрично посочена преди и след намаляването на капитала. Решението е обявено в Търговския регистър по реда на чл. 150, ал. 1 от ТЗ, като към датата на подаване на заявлението за вписване на намаляване на капитала е изтекъл срокът по чл. 150, ал. 2 от ТЗ и съответно е спазено изискването на чл. 152, ал. 1 от ТЗ.

Представена е декларация по чл. 151, ал. 2 от ТЗ, както и преписът от дружествения договор, съдържащ промяната. По този начин съдът приема, че са спазени изискванията на чл. 21, ал. 4 от Наредба № 1 от 14.02.2007 г., за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър за вписване на промени и обстоятелства по групата „Капитал”, а цитираната съдебна практика в подкрепа на отказа на длъжностното лице по регистрация се явява неотнoсима към процесния спор.

В този смисъл Варненският апелативен съд намира, че са налице всички изискуеми предпоставки от ТЗ, ЗТРРЮЛНЦ и Наредба № 1/ 14.02.2007 г. за извършване на исканите вписвания, респективно отказът се явява незаконосъобразен и като такъв следва да бъдат издадени задължителни указания за извършването на заявеното вписване.

С оглед гореизложеното, обжалваното решение на Окръжен съд – Варна, предмет на настоящата жалба, следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

По разноските пред настоящата инстанция:

Съобразно изхода от спора разноси се дължат в полза на въззиваемото дружество. В отговора на въззивната жалба е направено искане за присъждане на сторените пред настоящата инстанция разноси. Съгласно Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. по тълкувателно дело № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС, само когато е доказано извършването на разноси в производството, те могат да се присъдят по правилата на чл. 78 от ГПК. В процесния случай молба с вх. №12366/23.06.2021г. по описа на Варненския окръжен съд, ведно с доказателства свидетелстващи за направените в хода на делото разноси, е представена след изтичане на срока по чл. 276, ал. 1 от ГПК, поради което това право е преклудирано и не следва да бъдат присъждани разноси на страната.

Водим от горното, II състав на т. о. при Варненския апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 111 от 05.05.2021 г. на Окръжен съд - Варна, постановено по т. д. № 179/2021 г.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____